

Kjære medlem av AnamCara - medvandrer!

Så er vi der igjen, det er like før den store inkarnasjonsfesten hvor vi feirer at Gud ble menneske. Ikke bare skapte Gud alt det vi kan se og sanse, han gjorde seg også til ett med det! Det er så fantastisk at det ikke må bli borte i sentimentalitet, fråtsing, kjøpegalskap eller hva det måtte være. Og utenfor ligger snøen hvit og himmelen er høy. Og livet er godt.

Samarbeid med Utstein Pilegrimsgard

Utstein pilegrimsgard har lenge hatt et uttalt mål om å hente inspirasjon fra den keltiske tradisjonen. Ikke er det unaturlig med beliggenheten helt mot vest og med de britiske øyene som (nesten) nærmeste nabo. Vi ønsker nå å ha et nærmere samarbeid med Pilegrimsgarden. Neste år innebærer det flere arrangementer der med folk fra vårt fellesskap. Første helga i september vil vi også legge vår hovedsamling dit. Litt mer om det nedenfor.

Utstein Pilegrimsgard ligger på Klosterøya, der også Utstein kloster ligger. Det er bare en kort kjøretur fra Stavanger. Stedet er nå ferdig oppusset og er blitt fantastisk fint. Jeg var selv en tur over nå i slutten av november og ble virkelig imponert over hva stedet er blitt til.

Og så er det ekstra hyggelig å ønske Reidun Kyllingstad, som er leder for stedet, velkommen som Utforsker i fellesskapet vårt. Og mannen. Odd Kjeldsen, er ny venn av fellesskapet. Begge har vært med meg på tur til Lindisfarne tidligere, og i høst hadde Reidun med seg styret for Pilegrimsgarden over til øya.

Samling på Utstein Pilegrimsgard 6. – 8. september 2013

Neste år samles vi på Utstein Pilegrimsgard til en tre dagers retreat. Da blir også grunnleggeren av det internasjonale fellesskapet, Ray Simpson, med oss. Dagene er åpne for vandrere, Utforskere, Venner, Medvandrere og venner av venner. ☺ Lørdagen tenker vi blir en åpen dag, også for de som ikke kan være med de andre dagene. Sett av datoene allerede nå!

PS: Det kunne være fint å få en tilbakemelding så snart som mulig om du tror du vil kunne komme disse dagene. Om vi blir mange, kan det være mulig at vi må holde av noen overnattingsrom på hotellet som ligger like ved. Send meg gjerne et lite hint.

Førjulssamling på Østlandet

Søndag hadde vi en svært hyggelig samling hjemme hos oss i Lørenskog. Vi var ca 10 stykker samlet til et enkelt måltid, fri samtale, sang og kveldsbønn. Det er godt å treffes fra tid til annen, selv om vårt daglige engasjement er i forskjellige sammenhenger rundt omkring i landet. Herved oppfordres til lokale initiativ. Og gjør det enkelt. Vårt fellesskap skal gi energi, ikke trekke kreftene ut av folk.

Bønnebrev fra Mecky

Mecky Wohlenberg prøver å få ut bønnebrevet for det norske fellesskapet innimellom mange andre oppgaver som sogneprest i Sannidal. Det er noe vi setter stor pris på. Her er en oppfordring til å bruke brevet aktivt. Bønnebrevet omfatter de som er Utforskere og Vandrere i Anam Cara, men venner er også velkommen til å stå i bønnebrevet om de ønsker det. Meld i fra til Mecky dersom du ønsker det. Kom gjerne også med mer spesifikke bønnebehov dersom du ønsker at dette skal stå i bønnebrevet. Det kan enten være en beskrivelse av en vedvarende situasjon, arbeid, tjeneste, eller noe som det kunne være godt å bli bedt for i fellesskapet for en periode.

Mecky når du gjennom: prest.sannidal@kragerokirkene.no

PS: Husk medlemskontingent

Det er lett å glemme kontingenter og andre uvesentligheter. ☺ Men her kommer likevel en påminnelse dersom du skulle ha glemt dette for 2012. Som før er satsene slik:

Utforskere betaler kr 250, Vandrere kr 500, og Venner reiser gratis...

Og kontoen er: 3114 11 12492 (SPAREBANKEN PLUSS)

Er du i tvil om du har betalt, så kontakt Laila Nordstrand Berg: laila.n.berg@uia.no

Håkons «ensomme» vandring til Lindisfarne

Håkon Borgenvik har tidligere ledet ungdommer på pilegrimsvandring til Lindisfarne. I høst har han gått veien alene. Her er hans beretning:

En studiepermisjon kan brukes til så mangt. I høst var jeg så heldig å få anledning til å ta av gårde på min helt personlige pilegrimsvandring. Jeg har to ganger tidligere gått halve St. Cuthberts Way med en flokk med ungdommer på sommerstid. Det har vært flotte turer, hvor vi kun har hatt en liten dagstursekk å bære på. Denne gangen ønsket jeg å gå hele turen, og bære bagasjen min selv. Slutten av oktober, begynnelsen av november er en stille tid på året der borte. Været kan være utfordrende, og man må være forberedt på til tider meget fuktig og glatt føre. Men skal man først gå en pilegrimstur, så kan det godt være litt utfordrende, og det ble det for undertegnede.

Med 15 kilo på ryggen, tidvis vind og regn og bare så vidt pluss, og noen menisker som bærer preg av tidligere fotballspill, så ble det tøft nok for en 50-åring. Heldigvis lyttet jeg til en god venns råd (det skal man gjøre – en av mange lærdommer på denne turen), lot stoltheten ligge igjen hjemme (også god lærdom, og utstyrte meg med staver... Uten dem hadde denne turen rett og slett ikke gått). Det ble en studie i stillhet, ensomhet, fred, opp- og nedbakker, vakker natur, godt og kaldt landskap – i det hele tatt en reise i livet slik det jo faktisk er. Enkelte ganger var jeg så grundig sliten og på felgen at all tankevirksomhet kokte ned til en ting: sette det ene beinet foran det andre i håp om å komme frem før det ble altfor mørkt... Et par kvelden var jeg så støl og stiv at jeg lurte på hvordan det skulle gå å komme seg videre neste dag. Men alt går når man kommer inn i tralten.

«Du barn fra himmelen, du forsvarsløse kjærlighet, du måtte dra langt fra ditt hjem. Styrk meg når jeg i tro går min pilegrimsgang på jord» leste jeg i bønneboka, tirsdag morgen før jeg la av gårde. Man lærer å bli glad i korset på en slik tur. Det viser vei. Du blir litt stressa av og til når du lurte på veien, og tilsvarende glad når et av veimerkene med Cuthbert-korset dukker

opp... Når man legger seg på kvelden etter knapt å ha klart å gå frem og tilbake til puben for å spise, så er dette en fin kveldsbønn: «Forny oss når vi sover, så vi kan ha fred i våre liv og sunnhet i våre kropper. Gi du oss helhet når dagen gryr.» Eller denne bønnen: «Måtte Kristus som går med sårede føtter, gå med oss på veien». Slike bønner får en ny betydning på en slik tur.

Etter en lang, flott, slitsom tur, var det fantastisk å nå frem til «det lovede land», Den hellige øya, kysse marka der, og gå direkte ut på St. Cuthberts Island for å legge fra seg sekken ved korsets fot der ute. En fin symbolhandling der jeg et par år tidligere hadde blitt tatt opp i Community of Aidan and Hilda. Ture ble avsluttet med noen fredelige, gode dager på Open Gate, vandringer, studier, stillhet – og en lang og god prat med vår nestor Ray Simpson. Å gå avsides på denne måten kan absolutt anbefales!

PS: Reportasje i Korsets Seier

Julenummeret til Korsets Seier skal inneholde en stor (tror jeg) artikkel fra Lindisfarne og om keltisk kristendom.

Bønnetun på Toten

I september var jeg med på vigslingen av Himmelfartskapellet på Toten. Det er et fantastisk lite bønnested som nå disponeres av Bjørn Olav Hansen. Bjørn Olav er en bønnens mann, med stor sans for det keltiske. Om noen i vårt fellesskap (alene eller opp til to, tre personer) ønsker å bruke stedet noen dager til bønn og stillhet, så er det til disposisjon.

Ta i tilfelle kontakt med Bjørn Olav: bolahans@online.no

PS: Bildet er fra vigslingen av kapellet i september.

Veimerke 3 Forbønnens tjeneste

I forlengelse av informasjonen om Himmelfartskapellet kan det jo være greit å minne om veimerke nr. 3; Forbønnens tjeneste.

Fellesskapet tar det overnaturlige og den åndelige kampen på alvor. Vi vil sammen med historiens "sky av vitner" engasjere oss i forbønn og arbeid. Vi overfører ikke til den åndelige sfære det som ligger til det menneskelige ansvar.

Ressurser:

Ray Simpson, *Din rytme din bønn* (Verbum 2007)

En bok med keltisk-inspirerte tidebønner fra Aidan- og Hilda-kommuniteten på Englands hellige øy, Lindisfarne. Den kan brukes av den enkelte og i fellesskap.

Ray Simpson, *Keltiske veimerker* (Verbum 2008)

Hva kan vi lære i dag av den keltiske kristne tradisjonen? Boka gir et spennende bilde av våre keltiske røtter og utfordrer til et fornyet trosliv.

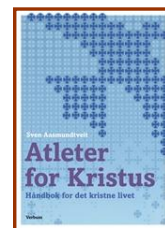

Sanger fra Lindisfarne (Verbum 2009)

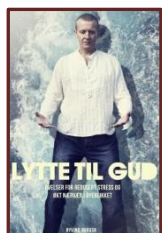
Med *Sanger fra Lindisfarne* får du nye sanger vestfra. Tekstene er inspirert av den keltiske arven, og de enkle melodiene er fine å synge i fellesskap. Sammen med sangene får du også små glimt inn i den keltiske tradisjonen.

**Sven Aasmundtveit, *Atleter for Kristus*
- *Håndbok for det kristne livet* (Verbum 2010)**

Mange ønsker et mer disiplinert trosliv og en tydeligere kristen identitet. Denne boka gir, i en enkel form, mulige mønstre for et liv med større rom for Kristus. Med utgangspunkt i hverdagen skisserer forfatteren forskjellige måter å utvikle troens liv. Boka gir en innføring i både eldre og nyere tradisjoner og gir deg forslag til ulike "treningsprogram", der du kan ta utgangspunkt i hvor du befinner for øyeblikket.

Denne åndelige treningen har ikke som mål å tilfredsstille Gud, men å øve kropp, sjel og ånd til liv med Gud og fellesskap med andre mennesker.

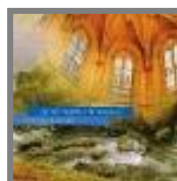
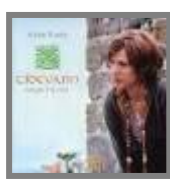
Øyvind Borgsø, *Lytt til Gud*

<http://www.borgso.no/meditasjoncdboker.html>

"Denne boka er et bønneredskap av de sjeldne. Forfatteren Øyvind Borgsø gir oss innblikk og veiledning i enkle og praktiske bønnemetoder.»

Musikk:

Sangene som er oversatt fra fellesskapene på Iona og Lindisfarne har avfødt flere innspillinger på CD. Ikke minst en stor takk til Jon Kleveland for dette. Nedenfor er noen av de mest kjente.

Hjemmeside

Vi minner om hjemmesiden vår:

<http://www.anamcara.no/>

Her finner du hjemmesidene til Anamcara i Danmark: www.anamcara.dk

Og hjemmesiden til moderfellesskapet CA&H: <http://www.aidanandhilda.org.uk/>

En velsignet julehøytid og Guds fred!

19.12.2012

Sven Aasmundtveit

På vegne av ledelsen i Anam Cara; Tom Martin Berntsen, Jan Løkkeborg, Laila Nordstrand Berg

